

Actiunea, Administratiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Discuții nefrancoate nu se pri-
sc. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroul de administrație:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Sursele mai primești în Viena
H. Moser, Haasenstein & Vogler
(H. Haas), Zemanek, Schick, Altmann,
M. Duker, A. Oppel, J. Dan-
berg; în Budapesta: A. V. Gold-
ner, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
Frankfurt: G. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Stener.

Prețul inserțiilor: o serie
imponabilă pe o coloană 6 cr.
30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tariful și învoială.
Anunțurile pe pagina III-a o
câștă 10 cr. v. a. s. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d. d. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 276. Brașov, Vineri 16 (28) Decembrie 1888.

Brașov, 15 Decembrie v.

„Până când vom continua lupta în contra maghiarilor, necurmată vom fi considerați ca adversari ai statului și neîncrederea ce domnesce față cu noi (în tabăra maghiară) numai atunci ar înceta, dacă ne-am împrieteni cu statul național maghiar și dacă am jertfi caracterul nostru german. Maghiarii nu vor renunța, într-un timp ce se poate prevedea, la alcatuirea statului național, tocmai așa nici Sașii nu vor fi înclinați într-un timp ce se poate prevedea de a-și jertfi caracterul german, E greu de a eși din acest cerc vițios.”

Cu aceste cuvinte caracterizează deputatul național sașu din cercul Ghimbavului Iosif W. Filtsch situațiunea actuală a Sașilor față cu nisuițele Ungurilor într-un articol ce-l adresează lui „Koloszvár” despre alegerea din Cisnădiă. Și nu putem decât să aprobăm această vedere.

Așa este, pentru un timp ce se poate prevedea, nu e speranță, că Sașii ardeleni decizi a-și apăra și conserva caracterul lor național să potă ajunge de-a se împăca cu maghiarismul violent, care tinde a realiza planul utopic al unui stat național maghiar.

Atunci de ce-și mai perd deputații sași timpul, vrându să convingă pe cei dela putere despre lealitatea și fidelitatea lor către stat?

După vorbele și declararea categorică de mai sus a deputatului Filtsch este învederat, că Sașii, pe cât timp nu vor renunța la caracterul lor național, trebuie cu necesitate să se opună ideii unui stat național maghiar. Prin urmare Sașii sunt chiar forțați prin resonele existenței lor naționale de a nu fi credin-

cioși „ideii de stat național maghiar.”

Din partea maghiară însă mereu se accentuează această idee și din punctul ei de vedere sunt declarați mereu ca necredincioși față cu statul Sașii, Români, Sârbii și Slovaci din aceste țări.

Etă ce răspunde „Koloszvár” deputatului cercului Ghimbav:

„Dice d-lu Filtsch că vom stat național. Dér ce altceva am pute noi dori? Ilu întrebăm. Căci doră țera e numai pământ maghiar, ce nu l-am căpătat nici din Flandria, nici din grația străbunilor romani, — ci noi înșine ni-l-am câștigat și l-am păstrat timp de o miă de ani.”

Ei bine, dacă este așa, dacă Ungurii doresc statul național maghiar, care de altă parte reclamă maghiarizarea Sașilor, atunci e clar că Sașii nu pot fi credincioși ideii de stat maghiar, ce-o profesază ađi teroriștii din dieta ungară,

De aici urmeză, că toate încercările Sașilor, de a dovedi prin articuli și prin graiul viu al deputaților lor, că purtarea lor față cu statul și cu legile lui este corectă, trebuie să rămână zadarnice, pe cât timp dovedile se învârtesc în cercul vițios indicat.

Repețim d-er, că nu înțelegem de ce-și mai pierde timpul d-lu Filtsch a capacita pe cei dela „Koloszvár”, când iusuși recunesc, că ei nu sunt de capacitați.

Nu vede, că ei nici cu implinirea corectă a datoriei față cu legile nu sunt mulțumiți și nu sunt nici cu aceea satisfăcuți că Sașii plătesc darea punctuală, că nu agitază în contra ordinii legale și că se supun autorităților? Nu vede că ei de aceea cer dela Sași nouă probe de credință către stat, pentru că aceștia încă n-au

capitalul dinaintea idiei de stat național maghiar?

Orî cum s'ar tălmăci d-er discursul-program al deputatului br. Eugeniu Salmen, ales în locul lui Steinacker; orî-cum ar fi înțeles, d-ensul viitoare politica a Sașilor, în sens activ ca Sașii să dea nouă dovede de lealitate Ungurilor, sau numai în sens pasiv, ca adevă „Sașii să nu întreprindă nimic ce ar pute da naștere neîncrederii în contra lor, — această neîncredere va exista și va crește pe d-er ce merge, pe cât timp Sașii nu vor renunța la apărarea individualității lor naționale și nu se vor închina idolului celui de la putere.

Ca să scape din acest cerc vițios, Sașii ardeleni ar trebui să înceteze de a se mai osteni în zadar spre a face albu pe arap și să inaugureze odată o politică mai rezolvată și mai acomodată intereselor lor de existență.

DIN AFARĂ

Precum spune „Românul”, se semnalăză concentrări de trupe rusești în Basarabia. Se d-ice că dislocările vor începe în primăvera viitoare. De altă parte „Telegraful” din Bucuresci a primit o corespondență din Chișineu în care se relatează, că mare mișcare de trupe se face în Polonia și Basarabia. La Reni a sosit un regiment de cazaci.

„Grașdanin” anunță, că în ministerul rusești de războiu se ventilează cestiunea, d'a se încredința acestei autorități superioare conducerea tuturor căilor ferate rusești în casu de mobilizare a armatei și de războiu. In același timp anunță Moskovskija Vjedomosti, că comisiunea de revizuire a dării din ministerul de finanțe a lucrat o lege de prestațiune de războiu. După această lege, populațiunea va fi obligată ca, afară de sarcinile ce are să le poarte în timp de pace, să dea trupelor în casu de războiu și de mobilizare cai, proviziuni și nutreț. In

scopul acesta se vor ține în evidență, încă în timp de pace, toate datele despre proviziunile aflătoare în diferitele localități.

Camera belgiană s'a amânât până la 15 Ianuarie, după-ce a primit legea privitoare la limba flamandă. Prin această lege, la judecătorii din părțile locuite de Flamand și se va folosi față cu aceștia limba flamandă atât în tractarea cauzelor de judecată, cât și în pronunțarea sentințelor.

Raportul asupra proiectului militar ce s'a prezentat camerei italiene se poate privi, precum spune corespondentul din Roma al d-erului „N. freie Presse”, ca un act menit a combate pe aceia, cari consideră măsurile militare propuse ca o vestire a viitorului războiu contra Franciei. Proiectul, d-ice raportorul Derenzis, nu este decât o reintercere la legea din 1885, care a pus guvernului la dispozițiune 215 milioane pentru scopuri de înarmare și apărare. Din acei bani s'au cheltuit numai 80 milioane, d-er fiindă acum orî ce speranță de pace a suferit o lovitură simțitoare, restul de 135 milioane să se cheltuească în anul acesta. Alte 8 milioane să se cheltuească pentru fortificarea băncilor stăncose dimprejurul insulei Maddalena și a întregului ținut strategic ce stă în legătură cu acesta; vr'o 80 milioane să se cheltuească pentru neamânata așezare a unui al doilea rând de șini pe cele mai importante distanțe (Roma-Neapole, Roma-Florența ș. a.). Astfel la sfârșitul anului administrativ curent vor fi cheltuite pentru toate trebuințele extraordinare ale puterii armatei italiene 300 de milioane. Cu acestea însă Italia e încă departe de un sistem de apărare în adevăr complet și de marile planuri ale lui Mezzacapo. Cu măsurile propuse statul nu e în stare a purta un războiu ofensiv, deci numai de apărarea țării e vorba.

Foile polone din Lemberg au primit din Vatican sciri liniștitoare despre starea tractărilor cu Rusia, și anume Curia se d-ice că e hotărâtă să nu cedeze în privința considerării limbei rusești în liturgiă, d-er în schimb nu va face greutăți în cestiunea persoanelor la ocuparea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

Prelegeri unguresci.

Devs, Noemvre 1888.

II.

In ora de constituțiune se silesc d-lu profesor să arate elevilor săi poporul unguresc într'o iconă nu mai puțin splendidă, ca în cea de istorie.

„Constituțiunea liberală, în forma ei de ađi, — propune d-ensul — este o întocmire dintre cele mai vrednice de atențiune, e o probă, că în țera ce se cărmuesce pe bazele unei astfel de constituțiuni, rađele binefăcătoare ale culturii au străbătut și au prins rădăcină din destul.”

„Un stat, carele și în zilele noastre se mai conduce după formele ruginite ale evului vechiu și de mijloc, prin absolutism, cum bună-oră Rusia se cărmuesce, nu poate purta numirea de civilizat și cult! La noi, în Ungaria însă, domnesce spiritul constituțional rusești și nu a domnită niciodată!”

„Legile noastre sunt cele mai libere, putem d-ice, din totă Europa! Căci așa este firea Ungurului, îi place să trăiescă în libertate și să facă și altuia parte din ea!” Dovadă despre acesta e nobila faptă a nobililor maghiari dela 1848, cari nesiliți de nimeni, din libera loră void, după o înțelegere între ei, au abținut de drepturile lor, dând libertate poporului de jos, robii nobilimii.”

„Firea loră nu-i iertă să mai țină în sclavagiu poporul, deși o puteau face în înțelesul legilor pe atunci în valoare!”

„A șterstă nobilimea robota și a d-ist: făcarea cetățenii se fie de o formă îndreptățită înaintea legilor; — pe nobilă ca și pe opincară să-lă pedescă legea cu totă asprimea ei pentru fapta lui rea, — în țera noastră să se bucure fiecare de cea mai desăvârșită egală îndreptățire: să creăm d-er cel mai liberal constituționalism! D-ist și făcut. Până în ziua de ađi noi ne conducem pe baza legilor puse la cale de înțelepții nostri frați dela 1848.”

„Dér să nu aibă cineva ideea, că

doră constituționalismul ar fi datând la noi numai dela acest an! Constituțional și liberal au fost Ungurii totdeauna!”

„Urme despre acesta aflăm până și la cei dintei strămoși ai nostri, cari au locuit aceste țări. Aduceți-vă numai aminte d-er istorie, că Maghiarii au ajuns pe acest loc sub conducerea a șapte capi. Au stat ei multă vreme astfel despărțiți prin persoanele conducătoare? Nu! Incă în vietă fiind șefii celor șapte despărțiminte, ei au venit la, fără indoială, înalta idee, că ar fi bine să se unescă tot, supunându-se unui singur Domn. Propus și făptuit! Neprimind Almos, Arpadă a fost ales de capul tuturor, ér poporul i-a jurat supunere, dându-i drepturi și datorințe față de națiune, și reciproc națiunii drepturi și datorințe față de Domn.”

„Apoi au aflat aici Maghiarii mai multe popore locuitoare, cu cari s'au luptat și le-au învins; supunându-se însă acestea, ei li-au lăsat limba și credința proprie, unu lucru acesta pe atunci neobcivnuit și pe care ađi ilu condam-

nam și regretăm. Era multă mai înțelepțesce să le fi impus limba și credința loră, urmarea ar fi, că ađi nu amăv atâta de lucru cu naționalitățile!”

„Au nu este ore faptul unirii tuturor Maghiarilor sub un cap do vadă destul de puțină despre spiritul de constituționalism al poporului nostru, descriși de cronicarii germani drept unu popor sălbatic, prost și răutăcios? Er faptul lăsară limbei și credinței fiecărui popor supus, nu este ore o dovadă despre spiritul de liberalism al acelorași Maghiari?”

Și toate acestea în nișce vremuri, când alte neamuri nici idee nu aveau de astfel de lucruri! De atunci și până ađi tot așa au mers trebile legilor liberele constituționale au fost prin vécuri călezuza poporului unguresc! Urmăriți numai istoria și ea vă va încredința despre toate acestea!”

„Spre fala neamului nostru fie d-ist, Austria de ađi dela noi a luat esemplu, noi i-am dat constituțiune!”

Era anul 1867. In Austria încă, precum până'n acea vreme, așa și atunci, Monar-

episcopatelor vacante. Rusia pretinde adică, ca locurile de episcopi să fie ocupate cu persoane care-i convinți ei; pretențiunea însă d'a se servi liturgia în bisericile catolice din Rusia în limba rusă, Papa nu e nicidcum dispusă a o mplini.

Despre Emin și Stanley au sosit scrisi îmbucurătoare din Africa. Göschen a cetit în camera comunelor o depeșă din Zanzibar transmisă de „Oficiul Reuter“, precum și o depeșă transmisă de „Eastern Telegraph Company“, care vestesc, că Emin și Stanley au ajuns la Aruvimi. Scirea au adus-o în Zanzibar curier de ai marelui comerciant de sclavi Tibbo-Tib tocmai dela cataractele lui Stanley. Se așteptă să sosească amărute. Aceste scrisi fac să se creadă și mai mult, că scrisoarea lui Osman Degma, prin care făcea cunoscut Englezilor din Suakim, că Emin-pașa și Stanley se află în mâinile lui, e o țesătură de minciuni, la care și-a luat refugiu capul trupelor Madhiste în credința, că-i voru preda Englezii Suakimul, ca să nu omore pe Emin și pe Stanley. Aruvimi, cum se scie, e un riu secundar al fluviului Congo, în care se varsă cam la 150 kilometri spre nord-vest de cataractele lui Stanley.

Salisbury a declarat în camera lordilor, că atunci, când a dîșu, că nu e probabil să întreprindă Germania în Africa oștiță operațiuni pe uscat, a înțelesu expedițiunii în interiorul Africii. Această nu s'a putut referi la bombardarea localității Bagamoyo. Ceea ce a făcut Germania, ar fi făcut-o și decă Anglia n'ar fi fost înțelesă cu ea. Germania s'a dus într'unu ținut, asupra căruia își exercită influința sa. Procederea ei se mișcă în cadrul dreptului ginților. Anglia e înțelesă cu Germania într'o afacere specială și a primit ajutorul Germaniei pentru suprimarea comerțului de sclavi. Acțiunea comună se mărginește la blocare. Decă Germania va întreprinde expedițiunii în interiorul Africii, acesta nu va atinge pe Anglia.

În privința Suakimului, ministru-șef de cabinet englez Salisbury s'a exprimat în camera lordilor, că n'are să se întreprindă nici o expedițiune în Sudan, decă nici Suakimul nu se poate preda Sudanizilor. Anglia n'are să ofere nimic triburilor dușmane, decă nici nu le amenință. De altă parte a intra în relațiuni mai deaprobe cu triburile amicale, nu e avantajos, căci atunci s'ar lărgi cercul de apărare împrejurul Suakimului și e întrebare, decă în schimbul acestor jertfe s'ar câștiga ceva. Politica, care se bazează pe ideea, că triburile ar prefera administrațiunea engleză celei egiptene, e slabă și fără putere. Salisbury îndrumă pe Dunraven, care

a recomandat să se ridice în Suakim steagul englez, să studieze mai înainte tratatul din Paris.

După o scire a „Oficiului Reuter“, în New York a sosit din San Domingo vestea, că flota generalului Legitime, noul președinte al republicii Haiti, a bombardat Cap Haitien, după-oc consilierilor streini li s'a dat timp de 36 ore pentru plecarea. Locuitorii au fugit în munți. Cu toate acestea în decursul bombardării au fost uciși, dice-se vr'o 15—20 de omeni.

SCRILE PILEI.

În zilele trecute s'a înmormântat în Bucuresci soția decedatului Ioan Oteteleganu și conform testamentului, ce l'a fost făcut bînefăcătorul boer, averea sa, precum sună punctul patru, a lăsat-o spre următorul scop: „După încetarea din viață a soției mele, întreaga mea avere va servi pentru înființarea unui institut de fete române, cărora li se va da o creștere și educațiune de bune mume, fără pretensiuni și lucș; prisosul ce va rămâne după bugetul anului se va capitaliza spre a se da destre fetelor, eșite din acest institut, ce nu va mai fi nici mai multă nici mai puțin decă două sute galbin (vr'o 2400 lei).“ Avera e de vre-o 4 milioane lei. — Paraschiv Vasiliu, mare proprietar și agricultor în Galați (România), a dăruit 60,000 lei pentru spitalul rural din Pechea. — Br. Alexandru de Vasilco, din Bucovina, depunând jurământul de consilier intim al M. Sale monarhului, a dăruit 400 fl. pentru copii, s'ermani dela școlile populare.

Telegraful român din Bucuresci spune, că consiliul de miniștri a hotărît reluarea negocierilor pentru încheierea unei convenții cu Austro-Ungaria. Acestă hotărîre s'a luat din inițiativa regală. D-l P. P. Carp se ocupă aș cu alcătuirea unei noue comisii de delegați.

Reuniunea femeilor române din Sibiu invită prin comitetul său la balul de oclă și da în 19 Ianuarie 1889 st. n. în sala hotelului la „Impăratul roman“. Inceputul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat în favorul reuniunii. Prețul de intrare: a) de persoană 1 fl. 50 cr. b) membrii de familie câte 1 fl. 50 cr. de persoană, er dela 3 persoane în sus de fiecare persoană câte 1 fl. Logea mare 8 fl.; logea mică 5 fl. Bilete de intrare se vînd în ziua balului înainte de ameză dela 10—12 și după ameză dela 3—5 la hotelul „Impăratul roman“, camera Nr. 1 și seara la cassă.

chul, actualul glorios Impărat și Rege, domnea după cum Măestății Sale și sfetnicilor săi le venea la socoteală.

„Trebuie nu mergeau însă bine așa. Armata imperială perdea luptă după luptă, a pierdut, precum scimă, posesiunea din Italia, a pierdut renumita luptă dela Königgrätz. Maiestatea Sa a cădută pe gânduri; pentru-oc ore glorioasă armată de odinioară aș e peste tot locul înfrântă? Nu trebuie să uitați însă, că pe noi, pe Unguri, ne stăpânea absolutismul austriac! — Maiestatea Sa a chemat atunci la sine pe „marele politic“ al poporului unguresc, pe Deak, și întrebat ce poate fi cauza înfrângerii armatei, acesta a răspuns: „Pentru-că Ungaria nu are libertate!“

„Înaltul Domn a dîșu: „Bine, voui da der și Ungariei libertate, — voui să fiți într'ute liber, să aveți parlamentul și legile vostre, numai armata și persoana Domnitorului să fie una, — haide, încheiem pact dualistic!“

„Ce au răspuns la această Ungurii? Ba! Noi, națiunea constituțională liberală, nu putem lega alianță cu unu stat, unde

și aș se mai domnesce în mod absolut!“

„A dîșu atunci Impăratul: „Bine, ca bine să fie, etă dau și Austriei constituțiune liberală!“ Dîșu și făptuit. De atunci Austria își are libertatea și constituțiunea sa!“ ...

Dér fie-ne destul, să nu'l mai urmărim pe d-l profesor în propunere. Cine este miopul să nu vadă din espusele lui „superioritatea vecnică“ a șovinștilor unguři? Ceeace Austria e aș, la finea vécului al 19-lea, Ungaria era nainte cu de ce vécuri!

Să ne dăm numai bine sēma, și vom admite cu toții, că Austriei de nu ar fi atăt de „nerecunosători“ pe cât sunt, portretul „marelui“ Deak nu ar lipsi nici din casa celui dintăiu ministru, nici din cea a ultimului țeran! Dér ce să'i faci? Lumea e rea și înderetică, și mai bună nu o pot face, precum, se vede, nici chiar strășnicii șovinști unguři!

(Va urma.)

Au mai fost înaintați la gradul de sublocotenent în rezervă: Ioan Fodor, Demetriu Baroš, Alexandru Coloșu, Desideriu Curti, Stefan Ignăț, Vasiliu Haidu, C. Verzar, Ion Matușca, Petru Lucaciu, G. Deșan, Stefan Fecete.

Cetim în „România Liberă“ din Bucuresci: În decursul acestei luni va apăre în capitală o fōe literară în limba germană intitulată „Das literarische Dacien“, care are de scop a face cunoscut și publicului din străinătate literatura noastră populară și unele din lucrările mai principale ale autorilor români. Redactorul acestei reviste, cunoscutul autor al „Siluetelor țigănesce“ ce au apărut acum doi ani la Cernăuți, d. O. Neutschotz, membru din familia cunoscutului bancher din Iași, Jaques Neutschotz. Numerii proximi voru conține: biografia cu portretul și câte-va poezii de ale poetului Eminescu și de d-na M. Poni, nuvele de d-na M. Kremnitz și de d. dela Vrancea, povești de d-l Ar. Densușan, paserile cu legendele lor de d. Fl. Mărian, fanarioții de d. A. D. Xenopol, etc.

Tribunalul din Agram a condamnat la 15 ani închisore, perderea prebendei și plata cheltuelilor de judecată pe preotul din Topusko, Mile Popović, pentru că, fiind în relațiuni cu soția unui funcționar, i-a dat acesteia otravă ca să omore bărbatul.

Tribunalul din Bucuresci a condamnat la muncă silnică pe viață pe Ioniță Machedon și pe Simion Timaliu, doi dintre ucigașii familiei Lespezeanu din Strada Dionisie.

Bilete de abonament pe unu an d'a călători ca și până acum pe linii combinate ale căilor ferate r. ung. ale statului se dau și pe anul 1889. Tariful respectiv se poate căpeta gratuit în biuroul de bilete de drum de fier din loc (Strada Vămii 10) și tot acolo se pot comanda și bilete de abonament.

Vederile deputaților Grünwald Bela și Ludovic Mocsary asupra cesiunii naționalităților.

(Estras din capitolul XI al opului „A régi magyar nemes“, scris de d-l Ludovic Mocsary)

Maghiarisarea are destul tărēm, fără a se mai face nici o presiune și nici o politică de maghiarisare, netrecîndu întru nimic peste limitele lealității și ale cruțării. În mână Maghiarimei se află limba statului, acesta este prin propria ei putere un mijloc eficace, și este un avantaj atăt de mare, încăt decă nici prin acesta nu se va puté răsăli, atunci și așa ar fi zadarnic or-ce presiune, ar trebui să vedem, că rassa maghiară este lipsită nu numai de puterea expansivă, ci chiar și de puterea de viață.

Acest mijloc își are efectul său; sporirea ce se observă în diferite direcțiuni, care sporire fără îndoială e foarte considerabilă, acestei împrejurări este a se datori, precum și încâtva împrejurării că totuși se află în această rassa maghiară ceva, ce deșteptă simpatia în omeni. Din această cauză anumite elemente clătătoare, care ș-au pierdut echilibrul de gravitațiune, se alipesc la noi și nu la naționalitățile de altă rassa.

Tărēm vast își are lătirea maghiarismului, precum am dîșu mai sus, între locuitorii germani, și mai vîrtos între locuitorii germani dela orașe, la care nu străbatu nici un fel de agitațiuni de ale Schulverein-ului. Mai are însă un tărēm, și acesta nu este altul decă însăși maghiarimea. Vrem să cercim, și fiind-că acesta ni s'a prefăcut în obicei, nici nu băgăm în sēmă ce stare abnormală este germanisarea unei mari părți din cele mai distine cercuri. Nici nu se crede nimenea dator a ș

întorce activitatea și atențiunea sa coreșpundătoare asupra schimbării acestei situațiuni, ca și cum numai masele ar fi datore a se da ca Maghiari. Nar strica însă, ca kulturegylet-urile din părțile de sus să întorcă atențiunea și asupra acestei împrejurări, să facă ca omul să audă cevași cu mai multă claritate acele cuvinte insuflețitoare, cu care se vestese cuvîntul maghiarisării. Grünwald Bela dice într'unu loc, că marea dezvoltare a sentimentului național o caracterizează acea nervositate, ce se dovedește în afacerile privitoare la naționalități. Mărturisesc, și eu însumă mir, când vedu atăta paciență manifestată din partea publicului față cu infricoșata scărmanare a limbei unguresce, făcută adeseori și tocmai în castrele ei proprii. Se pare ca și cum ar fi o umilire înăscută din partea Maghiarilor, ceea ce din partea Nemaghiarilor este o datorință. Unu lucru ne mai pomenit este acesta la oricare altă națiune.

Ce speranțe putem noi ave dela realizarea celor mai însemnate probleme ale statului după cele două principii deosebite? — Trebuie să citez erăși din cartea lui Grünwald Bela unu loc, din care cu o parte m'am ocupat deja, der și cealaltă parte este peste măsură interesantă. Sună așa: „Statul nu este numai unu factor autoritar, nu cuprinde în sine numai organizarea legislațiunii și a justiției, nu e numai realizatorul orăcării libertăți abstracte, ci elu este și forma, în care o națiune trăește și se dezvoltă după propria ei individualitate“. Nu este bătătoare la ochi ironia, cu care Grünwald Bela vorbește despre libertate? Libertate abstractă, ore-care libertate abstractă, numai câtă nu dice unu „picu“ de libertate. A vorbi astfel despre ideea de libertate e unu lucru foarte ciudat din partea unui om, care a trecut și prin astfel de timpuri, când nu audia amintindu-se de libertate, fără a se dice „sfânta“ libertate. Acea „ore-care libertate abstractă“ ne aduce forte bine aminte de „fanatismul și sentimentul patriotic“, pentru aflarea căroră expresiuni d-l Grünwald Bela ar puté să ceară permisiune.

După elu asăderă siguranța libertății nu aparține problemelor statului. Noi însă în timpurile mai vechi altmintrelea am învățat; libertatea am considerat-o ca cea mai scumpă între bunurile pămîntesci. Clubul de odinioară, omenii „reuniunii Pecsovic“ din Pesta n'au fost nisce amici mari ai libertății, cu toate acestea însă nici ei n'ar fi cutezat să vorbească despre libertate cu atăta cinism. N'am avut dreptate când am dîșu, că statul modern, după modul de închipuire al lui Grünwald Bela, este frate gemen cu acel regat absolutistic, care a strivit „staturile și ordinele“ și creând administrația de stat pentru realizarea interesului public, s'a umplut cu idealism. Despre ideale vorbește forte adese-ori Grünwald Bela, la culmea idealismului voesc elu să ridice doctrinele politice naționale și ale centralizațiunii. Fără cultul libertății nu există idealism în politică. O politică ca aceea, care își bate joc de sentimentul patriotic și de libertatea abstractă, care se provocă la Bismarck, germanisatorul Alsației și alu Posenei, și tocmai așa se provocă și la țarul rusesc, rusificatorul Poloniei, — nu sciu de unde își ia pretențiile sale la idealism.

Dér o politică de naționalitate ca a lui Grünwald Bela, decă a lăsat la o parte libertatea abstractă, e deplin logică și consecventă. Decă statul trebuie să stea în sensul strîns al cuvîntului pe baza politice de naționalitate, și pentru acesta nu este de ajuns supremația maghiarimei, ci e de lipsă maghiarisarea în mase, atunci n'avem să privim nici la dreapta, nici la stînga, nu se poate face alegere în mijloce, se preface în afecțiune respectarea dreptului, susținerea egalității de drept, li

beralismul, ca să nu mai dic și de umanism; atunci consolidarea bazei statului este unica problemă, și realizarea acestei probleme nu se poate săvârși cu apă de rose și cu mâni mănșate. Și în adevăr, cu uimire auzim făcându-se curioase declarațiuni, în sensul cărora scopul sancționării ori ce mijloc, decât se poate spera dela elu propășirea maghiarisărei; auzim vestindu-se nise vederi și pretinzându-se nise regulamente ca acelea, după cari egalitatea de drept *aliquando valet, aliquando non valet; unii patrioși ultraiști sunt gata să meargă în interesul maghiarisărei chiar până la suspendare legalității, pe terenul guvernării, și până la aducerea de legi excepționale, pe terenul legislației.*

(Va urma.)

Literatură.

Anecdote populare, de Th. D. Speranță; București, Editura Librăriei și tipografeiei „Școalelor“ (96, Strada Lipsicană 96). — Sub titlul acesta a ieșit de sub tipar o prețioasă colecțiune de anecdote, balade și cântece populare, în sumă ca la 80 bucăți, cuprinzându o broșură de 300 pag. formată 8°. Reputațiunea literară a d-lui Th. D. Speranță credem a fi de ajuns pentru o orientare în ceea ce privește valoarea acestei scrieri. Noi ne mărginim a spune, că în această broșură se găsesc balade și cântece populare întregi, și în versuri, ér anecdotele cuprinse aci nu sunt culese întregi și gata din gura poporului, ci numai fondul lor este popular, ér amănunțele, în cea mai mare parte, sunt puse de autor, care a știut să imiteze poporul cu bun succes. — Prețul unui exemplar 4 lei.

Cel mai prețios dar făcut cu ocaziunea sărbătorilor nu este totdeauna acela, care procură cea mai mare bucurie primitorului, căci de multe ori acesta, după o privire fugitivă, se înlătură, și alte obiecte cu mai puțin efect reiau locul celui dintău. Intre darurile care pot fi sigure de o primire din cele mai îmbucurătoare și care în totdeauna reamintesc celui căruia i se dăruiesc pe amicalul dăruitor, se numără și abonamentul unui ziar ilustrat. De este vorba să se facă unei dame un dar, atunci, împreunându plăcutul cu folositorul, se alege un ziar de modă. De aceea putem dice, că e o idee foarte fericită întreprinderea ziarului „Wiener-Mode“ de a întocmi pentru sărbătorile Crăciunului o pre dragălașă cartă de abonament, care este un op de artă a tipografiei, o podobă pentru fiicare masă de daruri și asigură totdeodată și primirea plăcutei foi pe anul 1889. Această cartă de abonament, care sigur nu va pute lipsi dela nici un pom al Crăciunului, și va fi primită în totu locu cu bucurie, se află în fiicare librărie cu prețul de 6 fl. (10 Mărci.)

Din camerele române.

D-lu deputat D. Alexandrescu interpelază guvernul, decât are de gând să înscrie în bugetul anului viitor o sumă orecare pentru clădirea unui teatru-național din Iași. Totu d-sa face o propunere la biroul camerei, pentru reorganizarea tribunalelor de comerț. — Se trimite la secțiune.

D-lu deputat V. Gh. Morțun ia cuvântul spre a continua discuțiunea urmată în privința interpelării d-lui Ion Nădejde. D-sa arată, că d-lu prim-ministru a spus, că legea dela 1864 are multe lacune, anume că s-a lăsat deschisă o porțiță pentru că țărani să ceră pământuri. Și la 1864 totu conservatorii erau în contra împărțirii de pământ la țărani și ad d-lor se opun totu la darea de pământ. Arată că la Urziceni, unde s-au întemplat răscoalele, țărani n-au de loc pământ. Și de sigur că, fiind în miserie, densii s-au resculat. Opoziția-unită este și ea foarte multu vinovată în răscoalele țărănilor. Agitațiunile din întreaga țară ale membrilor opoziției au contribuit foarte mult la

răscoalele sătenilor. Amu cerut o anchetă parlamentară, d-v. n-ai respins atunci cererea, nu scim pentru ce motiv ridicol. După cum d-v. d-lor, aveți dreptul după constituția să vă adunați unde voiți, așa și țărani au totu dreptul. Palaturile d-v. sunt în fața legii egale cu bordele țărănilor. D-v. din opoziția-unită v-ai purtat față cu totu rău, chiar și cu bătrânul Dumitru Brătianu. D-v. v-ai vîrît la minister și pe bătrânul liberal l-ai lăsat la o parte. Și acum d-v. diceți, că liberalii sunt obraznici; dér mie mi se pare că nerușinarea boerilor este mai mare decât obrăsnicia liberalilor. (Aplause). Suntem învinovați că amu făcutu propagandă printre țărani; dér ore n-avem voiă s'o facem?

D-lu deputat Tache Ionescu dice că legea dela 1864 e bună, ea e un monument neperitor pentru partidul liberal. În istoria țării noastre se va consacra o pagină de aur pentru cei ce au datu pământul și libertatea sătenilor, scoțându-i din iobăgia. Dice că trebuie să se știe cine a aștat focul, nu trebuie să se perdă ca isvórele Nilului în deșertul Africii. O anchetă largă, o anchetă mare trebuie să se numescă ca să constate cauzele răscoalei. În castu contrariu istoria v va judeca. Nu trebuie să se adaugă misteriu la istoria noastră națională, ne trebuie lumină și ér lumină. (Aplause).

D-lu ministru Marghilomanu răspunde d-lui Tache Ionescu, că și miseria a contribuit la răscoalele țărănilor.

D-lu ministru G. Vernescu dice, că cauzele sunt cunoscute ale răscoalei, deci ancheta n-are nici un scop și ea nu va descoperi altoeva decât ceea ce se cunoște deja. Și miseria și destrăbălarea administrației trecute, și purtarea cea rea a administrației, tóte în adevăr au contribuit; la ce dér ne mai folosesc v'r'o anchetă?

D-lu deputat Gr. Păucescu dice, că starea sătenilor lasă multu de dorit, poziția lor economică este câtu se poate de prostă. Mai toți exploatează pe sătenul român: și proprietarii, și administrația, chiar și săteni mai deștepti exploatează pe ceilalți mai prosti și în Moldova e și exploatarea Evreilor. Dice că țărani nu sunt în stare ca să-și apere drepturile lor, nu sunt în poziția ca să lupte bine pentru traiu, fiind că sunt mai inferiori în instrucția și în avere de câtu exploatorii lor. Li s-au datu sătenilor libertăți, pentru cari n-au fostu pregătiți. Li se face un rău foarte mare în acestu mod. Nu ceea ce visăm noptea trebuie să punem ziua în practică. Nu de tóte ideile bolnave trebuie să ținem semă; sunt felu de felu de ómeni și mai tari și mai slabi. Nu așa cum cereți d-vóstră se îndreptă societatea. Ceru legi protectore și tutelare pentru populațiunea miserabilă a orașelor și a satelor. Éta în cn se resumă doctrinele conservatore. Intre ideia liberală, care cere libertatea absolută, și ideile socialiste, cari voru fi robia viitoare, vine idea conservatore, care pòte să protegă pe cei slabi. Singurul care pòte să protegă pe țaranu este proprietarul mare.

D-lu G. Panu: Nu înțelege ca lupul să aperse óia.

D-lu Gr. Păucescu dice, că primul lucru ce trebuie făcutu în șatele noastre este moralizarea și instruirea indivizilor. Celu care pòte să îngrijescă de șoolă și biserică este proprietarul. Mai înainte vreme erau biserică, ómenii erau mai credincioși, astăzi nu mai sunt, pentru că nu mai sunt proprietari, care să le îngrijescă. Fiți siguri, că și de higena țaranului român totu proprietarul se va îngriji. Țărănilor decât li-s-au datu pământ, li-s-a făcutu mai rău, căci i-au detașat de prietarii cei mari, cari se îngrijeau de ei și cari sunt și protectorii lor naturali. Conchide dicendu, că unica scăpare a țărănilor este proprietatea mare.

D-lu deputat Nicolae Ionescu: Predecesorul meu a spus, că conservatorii voru să tuteleze pe cei slabi. Dér cine li va tutela pe d-lor, pe conservatori, cari sunt cei mai căpuți? S-a judecatu deja procesul dintre liberalism și conservatorism. Conservatorii voru să pue pe țaranu sub tutelă, ér noi liberalii vomu să-i punem în stare să se conducă singuri. În timpul luptelor electorale d-v. l-ai promis pământ sătenilor și ei vi-l-au cerut. Țărani nu sunt un cadavru, pe care aru trebui să-l însuflești. Elu trăiesce, elu e viu. Dovadă v-a datu la Iași și Romanu, alegându pe d-nii Nădejde și Morțun (socialiști) și rupendu în același timp cu candidaturile oficiale. Da, elu trăiesce și va trăi

fără tutela d-v., a conservatorilor. Când au fostu răscoalele, d-v. ai trimis armata ca să astimpe pe țărani resculați, dér mă rog, d-v. d-lor ce erați când ai fostu în opozițiune, da nu resculatorii, n-ai voit ore să resturnați pe marele păstor, pe Regele? Dér se vede că d-vóstră erați resculatori constituționali.

Țaranul s-a deșteptat, nu i mai trebuie tutele, d-lor!

D-lu P. P. Carp în cartea d-sale dice, că actualu celu mai mare ce l-au făcutu liberalii este democratizarea partidelor?

Fruntașii elitei sociale vinu astăzi și ne vorbesc de tutela conservatore, densii, cari sunt strigoi, ești de curendu din pământ.

Conchide curendu ca să se întemeieze proprietatea mică, avem destule domenii în țera românească. Dér în același timp să se garanteze și proprietatea cea mare.

Intr'unu cuvântu cerem binele țaranului român și interesul lui, cerem o anchetă parlamentară, căci ea ne va lumina, pentru a afla diagnosa în același timp și lécurile ce trebuie să damu cetății țărănesce.

D-lu George Vernescu vorbesc în cetă personală cu d-lu Nicolae Ionescu. Arată că M. S. Regele a chemat la putere pe cine a vrut, după prerogativele sale ce i-le acordă constituția. Decă vomu apuca pe o cale greșită, d-vóstră aveți dreptul să ne alungați de pe aceste bănci. (Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul bioulului de coresp. din Pesta)

Viena, 27 Decemvre. Archiducesa Maria Valeria s-a logodit cu Archiducele Franciscu Salvator, alu doilea fiu alu lui Carolu Salvatoru.

Belgradu, 27 Decemvre. Regele a primitu o deputațiune constatătoare din 120 de radicali distinsi, alu cărei conducătoru esprima cea mai ferbinte mulțamită, fiindcă Maiest. Sa din propria inițiativă dăruiesce pe poporul sârbesc cu o constituțiune, și a datu asigurarea, că partidul radicalu stă firmu pe lângă tron și patriă. Regele arată motivele, pentru care n-ar mai pute permite nici o modificare în proiectul de constituțiune; elu așteptă ca acesta să fi primitu neschimbatu. Vorbirea Regelui a fostu salutată cu furtunoze „zsvio“.

DIVERSE.

Nu ucideți paserile. D-lu Sapin din Limoges (Francia) publică următoarea notă, pentru susținerea părerilor emise de consiliile generale: „Pagubele cauzate culturilor noastre nu se ridică în terminu de mijloc la mai puțin de 300 milioane franci pe an; ele se măresc într'unu ținut unde paserile se imputăneză. Pentru ce dér atunci s-ar prăpădi cuiburile, s-ar chinui, s-ar lua séu s-ar omori acești prețioși servitori? Pentru ce li s'ar face rău în schimbul binelui ce ne aduc? Unele paseri sunt indemanatice la prinderea insectelor pe frunze și flori; altele le scot de sub scortă séu găuresc lemnul spre a le scoate. Ele prăpădescu astfel mii de omide și oue de omide, de larve, de fluturi, de muște, de fânțari, de pucei, de lacuste, de cărbuși, de vermi etc. Digestiunea acestor paseri este atât de ușoră, încatu ele pot divora zilnic o cantitate de insecte egală cu greutatea corpului lor. Unu singur pițigoiu consumă mai multu de 300 mii oue de fluturi în cursul unui an; li trebuie 45 mii insecte pentru a cresce puii și scoate pui de două séu trei ori pe an. Alte paseri facu răboiu șorecilor, șerpilor; altele facu a dispărea corpurile morțe, a căroru putredire ar fi funestă. Tóte aceste paseri sunt pentru om, sub diferite titluri, prețioși ajutori, aliași credincioși.

Locuri în raiu. În Rusia există încă o sectă religioasă, despre care nu s'a vorbitu, aceea a „Nepomiților“. Toți membrii credu, că sufletele mergu d'a dreptul în raiu, decât au plătit de pe pământu taxa intrării. De curendu președintele acestei secte, care își are reședința într'unu sat de lângă Obrdinsk, avendu, se vede, nevoia de bani, chemă pe toți credincioșii mai bătrani și le dice: „Trebuie să știți, că mai sunt puține locuri în raiu pentru cei ce voru muri anul acesta. De aceea vă invită să vă grăbiți a lua locuri, căci mai pe urmă n'o să găsiți. Locurile sunt împărțite în două clase: întâia și a doua. Pentru clasa întâia se plătesc 20 ruble, pentru a doua numai 5. Sufletele, cari au luat clasa întâia, stau pe fotolii, cele ce au plătit clasa a doua sedu pe nise taburete în fața Dumneșului vecinic.“ Unu țaran bătrân auzindu invitarea președintelui, întrebă pe fiul séu: „Ce dici, să cumpăr loculu întâiu, séu alu doilea? Nu credu, că am să trăiesc până la anul.“ — „Ce să faci cu loculu întâiu? răspunde fiul; n'ai nici haine cum se cade; mulțumesc-te cu loculu alu doilea.“ Și fiind că n-aveau nici o copică în casă, băiatul se duse și se băgă slugă pe jumătate de an la unu nobil, luându 5 ruble, pe cari le dete tatălui séu ca să-și oprască locu în raiu. Biletele nu sunt valabile decât pentru anul, în care se afla cumpărătorul; decât se întâmplă de murea anul următoru, atunci trebuia altă plată. Autoritățile s'au încercat zadarnic să stărpescă secta „Nepomiților“; ea se măresce din ce în ce. Sectariloru se promite raiul în schimbul unei bune plăți chiar când comit crime mari.

Necrologu. Rachila G. Coman, mama d-lui profesor Dr. G. Coman din București, a încetat din viață în etate de 70 de ani. Inmormentarea se va face mâine, Vineri, în cimitierul din comuna Bungardu lângă Sibiu.

Esprimăm condolențele noastre d-lui Dr. Coman!

Cursul pieței Brașov

din 25 Decemvre st. n. 1888.

Banote românești	Cump.	9.08	Vënd.	9.10
Argintu românesc	„	9.—	„	9.06
Napoleon-d'or	„	9.58	„	9.60
Lire turcesc	„	10.88	„	10.90
Imperial	„	9.88	„	9.90
Galbeni	„	5.68	„	5.70
Seria. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—
„ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusești	„	125.—	„	124.—
Discontul	„	6 1/2—8% pe an.	„	—

Cursul la bursa de Viena

din 24 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.80
Renta de hărtă 5%	92.95
Imprumutul căilor ferate ungare	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	117.20
Bonuri rurale ungare	103.75
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresc	99.25
Imprumutul cu premiul unguresc	129.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.70
Renta de hărtă austriacă	81.80
Renta de argint austriacă	82.65
Renta de aur austriacă	109.90
Losuri din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
Acțiunile băncii de credit ungar	304.—
Acțiunile băncii de credit austr.	307.60
Galbeni imperialesci	5.74
Napoleon-d'or	9.58
Mărci 100 imp. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nru 14571-1888

PUBLICAȚIUNE

referitoare la așternerea fasiunilor dărei de agonisită de a III și a IV classă a fasiunilor dărei cametelor după capitală și a fasiunilor după capitalele passive.

In urma ordinațiunei inspectoratului de dare din 25 Octomvrie a. c. Nru. 18,266 se provocă, spre scopul conșcrierei și măsurării dărei pro 1889:

1. Toți acei, cari aparțin dărei de agonisită de a 3-a clasă, și anume: fabricanți, comercianți și industriași, bancheri, medici, avocați, ingineri, arendatori etc. peste totți acei, cari poartă o profesiune educatoare de folos, și acei, cari după o astfel de profesiune nu au plătit dăre cu ocaziunea măsurării dărei pro 1887;

2. Toți acei, cari aparțin dărei de agonisită de a 4-a clasă a căroru salarū lunarū, pensiuue, trece peste 40 fl., precum amployați comunali—eclesiastici—de societăți și acei privați, preoți, profesori, învățători, comptabili, cassari etc.;

3. Toți acei, cari au capitale date cu camătă;

4. In fine totți acei, pe a căroru realități zacū capitale camătuite, — ca se șt procure fără întârziere dela oficiolatul orășenescū de dare cōlele pentru fasionarea dărei, reasțernându la acelașu oficiolatu fasionile dărei de agonisită de a 3-a și 4-a classă, precum și acele pentru dărea cametelor pentru capitală, celū multū până in 15 Ianuarie 1889 și acele pentru capitale passive până in 31 Ianuarie 1889.

Fasionile capitalelor passive așternute mai târziu, și anume celū multū până in 15 Februarie 1889 se primescū numai pe basa unei petițiunii, carea va justifica motivulū întârzierei, — ca îndrumatōre la măsurarea aruncului generalū asupra dărei de venitū pro 1889;

pe când acele așternute după 15 Februarie 1889, nu se vorū considera de felū.

Așternerea fasiunilor capitalelor passive, carea are sē rezultē in fiă-care anū, indată ce la măsurarea aruncului generalū asupra dărei de venitū se pretinde de cătră acelu supusū dărei ca sē se ia in considerațiune îngreunarea realități-lorū, — se atestă fiecărei partide prin unū atestatū estradatū de oficiolatul orășenescū de dare provăditū cu datulū, cu subscrierea respectivului amployatū de dare și cu sigilulū oficiosū; acestū atestatū valorēzā ca singurū documentū pentru partidā asupra așternerei fasioniei pentru capitalele passive.

Acele partide, cari pentru sumele ce zacū pe realități lorū, solvescū pe lângā cametele pentru capitale și cuote pentru amortisațiunea capitalelorū, au ca se iuducā in fasionē atātū suma pe care o-au datoratū la începutū, câtū și suma, carea in decursulū timpului s'a solvitū prin amortisări sēu rate din datorā primordialā; in fine au ca sē amintēscā și carnete, cari le solvescū creditorului anualminte pentru capitalū.

Brașovū, 20 Decemvrie 1888.

34 M. 3-3

Magistratulū orășenescū.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ a 500 se potū cumpēra in tutungeria I. Gross, in librăria Nicolae Ciurcu și Albrecht & Zillich.

Nr. 344 - 1888.

EDICT.

Dupăce Nicolau Roșca, a Pecului gr. cat. din Maierī, de 8 anī și-a părăsitū cu necredință legiuita sa muiere, pre Sanda Roșca n. Crișianū, asemenea gr. cat. din Maierī, și nu i se scie ubicațiunea ace-luia, se citēzā prin acesta, ca in terminū de 1 anū sē se presen-teze inaintea forului matrimonialū subscrisū, căci altcum procesulū divorțialū urditū in contra-i de numita sa muiere se va pertracta și decide și in absența dēnsului, fiindū inlocuitū prin curatorū ad actum.

Dela forulū matrimonialū gr. cat. de I instanță alū protopo-piatului Albei-Iulia.

Alba-Iulia, 24 Decemvre 1888.

Simeonū Micu, protopopū.

210,3-2

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

se potū face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei lunī. mai ușorū prin mandate postale.

Adresele ne rugămū a ni se trimite esactū arătându-se și posta ultimā.

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunī . . . . . 3 fl. —
„ șese lunī . . . . . 6 fl. —
„ unū anū . . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei lunī . . . . . 10 franci
„ șese lunī . . . . . 20 „
„ unū anū . . . . . 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersulū trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, etc.) and their respective fares and schedules.

Notă: Numerii incuadrati cu linii grose insemneza orele de noapte.